

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๒๕ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๔๘

ธรรมเจียดสลบ

ก่อนจึงหัน

เสียงธรรมพระพุทธเจ้ากระเทือนทั่วแดนโลกธาตุ ท่านบอกว่า ทสสหัสสี่
โลกธาตุ ลิบโลกธาตุกระเทือนหมดเลย แสดงไว้ในธัมมจักกัปปวัตตนสูตร อยญจ
ทสสหัสสี่ โลกธาตุ, สงฺกมฺปิ สมฺปกมฺปิ สมฺปเวธิ สะเทือนสะท้านไปหมดเลย พวกเทว
บุตรเทวดาอินทร์พรหมตั้งหมื่นโลกธาตุ เรอาอย่าเข้าใจว่าน้อยๆ นะ กระเทือนไปหมด
พวกเราชาวพุทธ วันหนึ่งๆ ให้มีธรรมเข้ากระเทือนจิตใจบ้าง สะกิดใจๆ ระลึกถึงธรรม
บ้าง

เราสลดสังเวชจริงๆ ไม่ใช่ธรรมดา นั่งอยู่ในท่ามกลางหมู่เพื่อนมนุษย์มานา
ทั้งหลายมันอดไม่ได้มันเป็นที่ทำให้เกิด ตั้งแต่เกิดมาเราไม่เคยคาดเคยคิด แต่มันก็
เป็นขึ้นในปัจจุบันจากธรรมของพระพุทธเจ้าที่สอนโลก สะเทือนสะท้านไปหมดนั้น เรา
มีส่วนบ้างไหมในหมื่นโลกธาตุ สักรายหนึ่งเรามีส่วนในหมื่นโลกธาตุนั้นไหม ให้ถามตัว
เรานะ วันหนึ่งๆ มีแต่มอมแมมๆ ชยี่ชยี่กับบุตรกับคูถกับความสกปรก คำว่าบุตรคูถ
กับความสกปรกกับกองทุกข์มันไปด้วยกัน มันมีแต่อย่างนี้แหละ ให้ว่างั้นนะ

ธรรมะพระพุทธเจ้าเป็นของเล่นเมื่อไร ไรๆ ว่างั้นเลย ให้กระเทือนขึ้นที่หัวใจ
ซี นี้ได้พูดให้ฟังอย่างชัดเจน ใครว่าเราอวดหรือไม่อวด หรือจะให้เราขาดจากพระหรือ
พิจารณาซิ เราพูดธรรมพระพุทธเจ้า มันเป็นอยู่ในหัวใจเรานี่ พูดให้ชัดเจนเสียนะ
กระเทือนไปหมดแดนโลกธาตุ มันเป็นอย่างพระพุทธเจ้าทรงปรารถนาว่าจะสั่งสอนสัตว์
โลก แล้วปรารถนาพุทธภูมิเพื่อความเป็นพระพุทธเจ้ามากแสนมาก ๔ อสงไขย
สูงสุดก็คือ ๑๖ อสงไขย แสนมหากัป ๘ อสงไขยแสนมหากัป ๔ อสงไขยแสนมหากัป นี้
ปรารถนาเป็นพระพุทธเจ้ามี ๓ ชั้นของศาสดา

พอได้ตรัสรู้ฝั่งขึ้นมาเท่านั้นทรงท้อพระทัยเลย ฟังซินะ ความปรารถนาจะเป็น
พระพุทธเจ้า ตอนนั้นเป็นความคาดความคิด จะเป็นพระพุทธเจ้าสั่งสอนสัตว์โลก แต่
พอสำเร็จสมบูรณ์แล้ว ตรัสรู้ฝั่งขึ้นมาเรามองดูสัตว์โลกทรงท้อพระทัย ดังที่เราได้ยินว่า
พุทธมา จ โลกธาปตี สมฺปติ นั้นละ ทำมหาพรหมมาอาราธนาพระพุทธเจ้า ขออย่า
ทำความขวนขวายน้อย บรรดาสัตว์โลกผู้มิลทินอันเบาบางยังมีอยู่มาก ขอให้พระองค์
ทรงเมตตาสั่งสอนสัตว์โลกไป นอกจากพระพุทธเจ้าแล้วจะไม่มีผู้ใดมาสั่งสอนสัตว์โลก
นี้เลย พระพุทธเจ้าสมควรแก่การโปรดสัตว์โลกอย่างยิ่ง จึงขออาราธนาพระพุทธเจ้า นั้น
ฟังซินะ ทำมหาพรหมนะนี่

ที่นำมาแสดงทุกวันนี้ก่อนพระจะเทศน์ว่า พุรหุมา จ โลกาธิปตี สหมุปติ กต
 อนุชลี อนุอิริ นีนะ ท้าวมหาพรหมมาอาราณา ฟังซิถึงชั้นเป็นศาสดา ตอนปรารณา
 จะเป็นพระพุทเจ้าทรงกระหม่อมย้อมย้อมที่เดียวว่าจะสั่งสอนสัตว์โลกมาตลอด พอได้
 บรรลุธรรมที่เลิศเลอผิดคาดผิดหมายขึ้นมาในพระทัยแล้ว กลับท้อพระทัยจะไม่สั่งสอน
 สัตว์โลกเลย เพราะธรรมที่ปรากฏอยู่ในพระทัยเวลานี้กับสัตว์โลก เทียบกันมันเข้ากัน
 ไม่ได้เลย ประหนึ่งเข้ากันไม่ได้เลย จึงทรงท้อพระทัย นั่นฟังซิเลิศขนาดไหน

นี่ก็ธรรมพระพุทเจ้าอันเดียวกัน เราปฏิบัติมาเต็มเม็ดเต็มหน่วย ตกนรกทั้ง
 เป็นมาเป็นเวลา ๙ ปี พุดให้มันชัดเจน เราก็ไม่เคยคาดเคยคิดว่าธรรมประเภทที่ว่าท้อ
 ใจนี้เกิดขึ้นเดี่ยวนั้นเลยนะ พอผางขึ้นมามันไม่ได้เหมือนอะไรๆ ในสามแดนโลกธาตุ
 จึงมองลงไปนี่ โห้ย จะสอนกันได้อย่างไร เป็นจริงๆ นะนี่ไม่ใช่ธรรมดา ถ้าลงถึงขนาดนี้
 แล้วจะไปสอนใครได้ในโลกอันนี้นะ อยู่ไปกินไปวันหนึ่งพอยังมีชีวิตอยู่แล้วไปเสีย
 เท่านั้น ดีกว่าที่จะไปสั่งสอนสัตว์โลก แล้วเขาก็จะหาว่าเป็นบ้ากันทั้งโลก ทั้งๆ ที่เขาเป็น
 บ้ากันทั้งโลกนั้นแหละ วังนั้นนะ อยู่ไปกินไปดีกว่า

แล้วธรรมอันหนึ่งจึงเตือนขึ้นมา ก็แบบท้าวมหาพรหมมาทูลอาราณา
 พระพุทเจ้า นี่ธรรมอันหนึ่งเตือนขึ้นมาในหัวใจเราเองนะ ก็เมื่อว่าธรรมเหล่านี้เป็นสิ่งที่
 สู้วิสัยที่โลกจะรู้ได้เห็นได้แล้ว เราเป็นเทวดามาจากไหนจึงรู้ได้เห็นได้ นั่นฟังซินะ รู้
 ได้เพราะเหตุใด นี่ละคำว่าเพราะเหตุใด คือสายทางเข้ามา เหมือนอย่างมาวัดป่าบ้าน
 ตาด มาถึงวัดป่าบ้านตาดได้เพราะเหตุใด มันมีสายทางมา รู้ได้เพราะเหตุใดก็ทราบปั๊บ
 เพราะธรรมชาติมันก็มีสายหยั่งมา ด้วยอำนาจบุญบารมีมากน้อยเป็นสายทางหยั่งเข้า
 มา หนูนเข้ามาจนกระทั่งถึงที่นี่แล้ว ยอมรับนะ

ที่แรกว่าจะไม่มีใครจะรู้ได้เห็นได้ อยู่ไปกินไปวันหนึ่งๆ ไปเสียเท่านั้นดีกว่าที่จะ
 มาสั่งสอนสัตว์โลก ให้เขาโจมตีว่าเป็นบ้าเป็นบอ นี่ละเรียกว่ามันท้อใจที่จะสั่งสอน แล้ว
 ธรรมอันหนึ่งก็เตือนขึ้นมา โดยที่เราคิดว่าโลกอันนี้ไม่มีใครจะรู้ได้เห็นได้แหละธรรมประเภทนี้
 เลิศเลอสุดขีดสุดแดนนี้แล้ว จะไปสอนใครเขาจะเชื่อถือได้ ปฏิบัติตามได้ละ อยู่ไปกิน
 ไป พอถึงวันก็ไปเสียเท่านั้น นี่เรียกว่ามันเข้าถึงขั้นท้ออาลัย จะไม่สอนใครเลย แล้ว
 ธรรมก็กระเทือนขึ้นมาในจิตใจเลยอย่างแรง ก็เมื่อว่าธรรมเหล่านี้เป็นสิ่งที่เลิศเลอสุด
 ยอด ไม่มีใครสามารถที่จะรู้ได้เห็นได้ เราเป็นเทวดามาจากไหนจึงรู้ได้เห็นได้ เขาก็
 มนุษย์เหมือนกัน เราก็มนุษย์เหมือนกัน ทำไม่ถึงรู้ได้เห็นได้ รู้ได้เพราะเหตุใด

คำว่ารู้ได้เพราะเหตุใด ก็คือสายบารมีของเราแต่ละคนๆ ซึ่งได้สั่งสมอบรมมา
 มากน้อยก็กัปก็กัลป์ก็ตามหนูนมา พอแล้วก็ถึงได้ ผู้ยังไม่พอกก็หนูนเข้ามาๆ อ้อ รู้ได้
 นั้นยอมรับนะ อ้อ รู้ได้ เพราะมีสายทาง เราเอาตัวของเราเป็นพยาน ที่นี่เป็นสายทาง

ออกไปโน้น มาวัดป่าบ้านตาดมีสายทางเข้ามาได้ นี่คือสายบารมี มีมาได้ จึง โอ้ ได้ ไม่ มากก็ได้ นั้น ลงใจที่จะสอน ต่อจากนั้นไปก็เริ่มสอนหมู่เพื่อน แต่ก่อนอยู่ในป่าในเขา พระเนรมิตตามตลอดเวลา หลบหลีกพระเนรมิตเหมือนผู้ต้องหาหลีกโทษอาญานั้นแหละ ไปที่ไหนพระเนรมิตติดตาม ๆ ตลอด จนกระทั่งมาทุกวันนี้เป็นยังไง หลวงตาบัวเลยจะ ตายเพราะการสอนโลกไม่มีหยุดมีถอย

อยู่ในท่ามกลางแห่งขวากแห่งหนามแห่งพินแห่งไฟ ไปที่ไหนเขาก็โจมตีหลวง ตาบัวเป็นอย่างนั้น หลวงตาบัวเป็นอย่างนี้ นี่คือปากอมขี้ เข้าใจไหม มันลงใจได้แล้วนะ นี่ปากอมขี้ ปากอมธรรมที่เราสอนอยู่เวลานี้ พระพุทธเจ้าปากอมธรรม สาวกทั้งหลาย ปากอมธรรม ท่านสอนนี้ร้อยชนสัตว์โลกขึ้นได้มากน้อยขนาดไหน โอ้ปากอมขี้มันอมมา ลักก็ปาก ๆ มีใครวิเศษวิโสปากอมขี้ ได้ยกซึ่งกันและกันให้หลุดพ้นจากทุกข์ ไม่มีแม้แต่ ปากเดียว แต่ปากพระพุทธเจ้า ปากสาวกทั้งหลาย เป็นปากอมธรรม ร้อยชนสัตว์ออกได้ มากมายกำยกอง นี่ละจึงทนเอานะเราทน

เราช่วยโลกสงสารเราทน เราไม่เอาอะไร พูดให้มันเต็มเม็ดเต็มหน่วย สดางค์ หนึ่งเราไม่เคยสนใจ ที่ได้มามากน้อยเพื่อพี่น้องทั้งหลายชาติไทยเราทั่วประเทศ นอกจากนั้นยังเมืองนอกเมืองนาที่ไหน พอที่จะช่วยได้ที่ไหน เอา เอื้อมไป ๆ ช่วยกันไป อย่างนี้แหละ เราพยายามช่วย ท่านทั้งหลายให้พิจารณาเสียนะ เวลานี้ยังมีชีวิตอยู่อย่า เพลินเป็นบ้าไปกับเขา อันนั้นก็ดี อันนี้ก็ดี เอาทองขึ้นมาอวดทองคำมีอย่างเธอ พวกเรา นี้พวกเอาทองขึ้นมาอวดทองคำนะ อันนั้นก็ดี อันนี้ก็ดี อะไรดีหมดถ้าเป็นทองมูตรทอง คุณดีหมด ถ้าเป็นทองคำขะแยงไม่อยากสนใจ เห็นเป็นของไม่มีค่ามีราคา เหมือน หนึ่งว่าตุ๊กตาเครื่องเล่นของเด็กไปเลยแล้ว

เวลานี้ศาสนากำลังเป็นตุ๊กตาเครื่องเล่นของเด็ก ในชุมชนแห่งชาวพุทธของ เราทั่วประเทศไทยนี้ กำลังเห็นธรรมเป็นตุ๊กตาเครื่องเล่นของเด็ก เห็นมูตรเห็นคุณเป็น ทองคำทั้งแห่งไปนะเวลานี้ ให้รู้ตัวเสียนะถ้าจะรู้ การสอนนี้เราขยันออกมาจากหัวใจเรา มาสอน ท่านทั้งหลายยังว่ามาอวดมาโอ้อวด เธอ นี่ละเอาอีกละนะปากอมขี้ โอ้ย อวดอย่าง นั้นอย่างนี้ นี่ละปากอมขี้ เข้าใจไหม พระพุทธเจ้าสอนโลกเป็นยังไง ปากอมธรรมทั้งนั้น นี้เรารอดเป็นรอดตายมา ปฏิบัติเอาอย่างถึงพริกถึงขิงเป็นเวลา ๙ ปีเอาธรรมมาสอน โลก นี้ปากอมธรรมนะ ท่านทั้งหลายจะเชื่อหรือไม่เชื่อให้พิจารณาเสียตั้งแต่บัดนี้

ตายแล้วจึงนิมนต์พระมา กุสลา ธมฺมา นิมนต์มาหาสะแตกอะไร พูดให้มันเต็ม ยศนี้มันถึงใจนะ ถึงใจด้วยความเมตตา ท่านทั้งหลายยังจะว่า โอ้ย ท่านดูท่านดำไปอีก นะ กองขึ้นนะ มันจะว่า ท่านดูท่านดำ แล้วก็เกิดความไม่พอใจ นี่อันหนึ่งกองขี้มันขวาง ธรรม ๆ หาทางก้าวเดินไม่ได้ ให้พิจารณา

สำหรับพระเราเหมือนกัน ให้ตั้งหน้าตั้งตาค่ะ พระนี้สวยงามจากศีล สมาธิ ปัญญา ข้อวัตรปฏิบัติทุกอย่าง เป็นเครื่องประดับพระ ความเป็นอยู่ของพระต้องเต็มไปด้วยศีล ด้วยสมาธิ ด้วยปัญญา บวชเข้ามาไม่ได้ทรงศีลทรงธรรม ไม่ได้ทรงมรรคทรงผลนี้หนักศาสนาของพระพุทธเจ้า พวกเราที่พวกนักศาสนาพระพุทธเจ้า เอาให้พระพุทธเจ้าทรงเบาพระทัยบ้างซิ มองดูที่ไหน ๆ มีสติสตั้ง มีความ پاکความเพียร มีความระมัดระวัง นี้เรียกว่าลูกศิษย์ตถาคต ไม่ได้เลินเล่อเปลอสติสตั้งไปจนลืมเนื้อลืมตัว เอาผ้าเหลืองห่อคลุมหัวโล้นแล้วก็ว่าตัวนี้เป็นพระ เป็นชั้นนั้นชั้นนี้ เป็นปลัด เป็นสมุห์ เป็นใบฎีกา เป็นพระครู เป็นเจ้าฟ้าเจ้าคุณ แล้วก็ป็นสมเด็จพระ

มันหลงเป็นบ้าไปอย่างนั้นนะ ใอันมันเป็นชื่อต่างหาก ศีลธรรมถ้าลงเข้าอยู่ในจิตใจแล้วจำเลยนะ พูดได้ ๆ อย่างที่พูดนี้ นี่ละธรรมชาติที่แท้จริงเป็นสมบัติของตนแท้ มรรคผลนิพพานแท้ อันนั้นลมปาก เป็นชั้นนั้นชั้นนี้ เป็นจนกระทั่งถึงสมเด็จพระเป็นบ้าไปเลย มีแต่สมเด็จพระบ้าทุกวันนี้เต็มวัดเต็มวา เอาชื่อเอาเสียงมาเป็นมรรคเป็นผลเป็นนิพพานเป็นได้ยังไง มันเป็นได้จากข้อปฏิบัติต่างหากนะ ใชื่อเสียงก็ประกอมนกันไปอย่างนั้น เป็นบ้าแต่ลมปากเท่านั้น พวกเราที่พวกบ้ามปาก ตีนลมตีนแล้ง ตัวจริงไม่เอา พวกนี้ตั้งออกตั้งใจนะ

วันนี้พูดเสียบ้างมันทนไม่ไหว อายุขนาดนี้แล้วจะไปวันใดก็ได้ แต่ที่ศึบคลานอยู่กับบุตรกับคุณนี่มันไม่ยอมมถอยนั้นซิ จับหางมันดึงออกมา มันมีหางไหมมนุษย์เรา ถ้ามีหางจะจับดึงออกมา หางขาดมันยังจะบั้นเข้ากองบุตรกองคุณ มันไม่ยอมออกนะหางขาดก็ตาม เพราะสิ่งเหล่านั้นดึงมัน ความหนักแน่นอยู่ในบุตรคุณทั้งหลายเหล่านั้น จึงลืมเนื้อลืมตัวมนุษย์เรา พวกนี้ฟังทุกคน ๆ นะ วันนี้เปิดเสียบ้างละ เราปฏิบัติเต็มกำลังความสามารถของเรา ถึงขั้นจะสลบไสล เจียด ๆ มีตลอดจากการปฏิบัติของเรา นี่ละธรรมออกมาจากภาคอันนี้เอง ภาคสลบไสล ได้มาสอนพี่น้องทั้งหลาย ยังจะว่าหลวงตาบ้านี้อวด ๆ อยู่หรือ พวกปากอมขี้มันก็จะว่าอย่างนั้น ถ้าปากอมธรรมก็เอาไปปฏิบัติซิ พระพุทธเจ้าโกหกโลกจริง ๆ หรือ ธรรมนี้โกหกโลกจริง ๆ หรือ กิเลสมันโกหกโลกให้จมอยู่ในวัฏสงสาร มันเป็นของดีอย่างนั้นหรือ จำให้ตี เอาละจะให้พร

หลังจ้งหัน

เดือนหนึ่ง ๆ ปลายเดือน ๆ เขาจะไปส่งอาหารที่วัดภูว เมื่อวานพอดีไปติดไฟแดงที่หนองหาน จึงได้เห็นรถเขา คันหนึ่งมาแล้วมาพบกันที่ไฟแดง คันหลังก็ตาม ๆ กันมา ถึงได้รู้ว่าเขาไปส่งอาหารภูวเมื่อวานนี้ ส่งอาหารภูวนี้ครั้งละ ๔ คันรถ ปิกอัพ ๓ คัน ๖ ล้อคันหนึ่ง เป็น ๔ คัน บองขึ้นสูง ๆ เลย ของเต็มหมดเลย อย่างนั้นเป็นประจำ เรายังเปิดไว้อีก ถ้าของยังไม่พอแล้วเอาอีก รถให้เอามาอีก เขาบอกว่าพอ เต็ม

เหนียวๆ นี้ออดีๆ พระดูว่าปีหนึ่งไม่ต่ำกว่า ๓๐ ในพรรษา แต่ปีนี้เรายังไม่ทราบนะว่า
เท่าไร เขาไปส่งอาหารเขากามพระหรือเปล่านั้นไม่รู้ ๓๐ องค์เป็นพื้นฐาน ลดลงบ้างขึ้น
บ้าง บางทีก็ขึ้นถึง ๔๐ ออกพรรษาแล้วนะ

วัดนี้เป็นวัดสำคัญมาก เราได้ไปดูทุกแห่งทุกมุมบนหลังเขา พอลงรถแล้วไปเลย
เที่ยวเลย แต่ก่อนแข็งแรงอยู่ ไปดูที่ไหนเหมาะๆ เลยทำให้เพลินในการดูนะ ดุสสถาน
บำเพ็ญภาวนาของพระ มันเพลินเองนะ ดูนั่นก็น่าดู ดูนี้น่าดู ไปเรื่อยเลย ดูเสียจน
เต็มที่แล้วกลับมา นี่ละต้นเหตุที่จะได้ตกลงกับเจ้าอวาสวัดภูว คือท่านอุทัย ไปเห็นที่
ไหนมันจุใจๆ พอใจ เพราะเราเคยเที่ยวเคยอยู่มาแล้วภูเขาๆ ภูเขาลูกนี้เป็นอันดับหนึ่ง
เลย เอากว้างนั้นเถอะ เราเคยเที่ยวที่ไหนๆ มากี่ไม่ใช่ภูเขาอย่างนี้ อันนี้เป็นหินดาน
กว้างขวาง ที่เราไปหินดานมีแต่ไม่กว้าง ภูเขาๆ แหะไปเที่ยวบำเพ็ญมา แต่อันนี้
กว้างขวางมากที่สุด

พอไปดูมาแล้วก็ประกาศเลยเที่ยว บอกว่า เอ้าที่นี้ผมไปดูมาแล้ว พอใจที่สุด
แล้วที่นี้ แต่ก่อนท่านรับพระได้สององค์สามองค์เท่านั้น เนื่องจากที่โคจรบิณฑบาตไม่มี
พวกชาวบ้านเขามีสองสามหลังคาเรือน เขาก็จนตรอกจนมุม เขาก็อยู่อย่างนั้นแหละ ที่
นี้ทางนี้บำเพ็ญ เขาก็พอใจ ครั้นจะหนีไปไหนเขาก็ไม่ให้หนี ถึงจนน้ำใจไม่จน เขาวาง
ก็ต้องอยู่กับเขา มีสองสามหลังคาเรือนเท่านั้นแหละ ท่านก็ไปพักที่นั่น จะไปไหนเขา
ไม่ให้ไป ถึงจนก็มีหัวใจ ถ้าเขาไม่ตายพระไม่ตาย เขาบอก เขานิมนต์พระอยู่ที่นั่น นี่ละ
ท่านอุทัยท่านถึงได้อยู่เพราะเกรงใจเขา เขาลำบากลำบากอยู่ในป่าในเขา

ท่านไปอยู่นานๆ ก็เกรงใจเขา ครั้นเวลาจะไปเขาไม่ยอมให้ไป นั่นเห็นไหมล่ะ
หัวใจคน ถึงจนก็จนเถอะหัวใจไม่จน เอ้า พวกผมไม่ตายท่านไม่ตาย นิมนต์ท่านอยู่อย่า
ไปไหน คือมันว่าแห้ว เขาวางขึ้น ตื่นตามาเข้ามอเห็นพระนี่จิตใจยิ้มแย้มแจ่มใส ไม่มี
อะไรก็ตาม ได้เห็นพระได้กราบไหว้บูชาพระเข้าหนึ่งวันหนึ่งเขาบอกเขาพอใจ เป็น
เศรษฐีกุฎุมพ็อย่างที่เขาเป็นมานั่น ไม่สนใจยิ่งกว่าได้เห็นพระเจ้าพระสงฆ์ตอนเช้าตอน
อะไรหรือเวลาไหนก็ตาม ท่านอยู่นี้เป็นสิริมงคลมาก เขาวางขึ้น เพราะฉะนั้นเขาจึงไม่
ยอมให้ท่านหนี ท่านก็เกรงใจเขานั้นละเขาจน เราก็กวาวนาดี คิดอยากอยู่ก็ต้องอาศัยเขา
เวลาจะไปเขาไม่ยอมให้ไป มีสองสามองค์เป็นประจำ ถ้ามากกว่านั้นเขาก็ไม่มี นี่ก็อยู่
ด้วยน้ำใจด้วยกัน

ประชาชนเขาก็ทุกซกัน แต่เขาไม่ยอมให้พระหนี เอ้าจนก็จน เป็นตายไปด้วยกัน
เขาวางขึ้น พวกผมไม่ตายท่านไม่ตายแหละจะชวนชวายนามาจนได้นั้นแหละ ท่านก็เลย
อยู่กับเขาไป ที่นี้พอเราไปดูแล้วถึงใจนะ จึงได้บอกกับท่านอุทัยตั้งแต่บัดนั้นมา บอก
เลย พระจะมาเท่าไรให้มา เป็นพระปฏิบัติดีปฏิบัติชอบเพื่อมรรคผลจริง ๆ แล้ว เอาๆ

ให้มาบอกตรงๆ เลย พูดเด็ดเหมือนกันนะเราก็ดี เราไปเห็นทุกอย่างถึงใจๆ เวลามาพูดก็พูดแบบถึงใจเทียว เอ้า ตั้งแต่นี้ต่อไปพระท่านจะมาพักอยู่กับท่านเท่าไร เอ้า มาเถอะผมจะจัดของส่งมาให้ ไปนี้จะจัดมาเลยเราบอกกัน

ตั้งแต่นั้นมาเราก็จัดอย่างว่า มีพระมากเท่าไรจัดขึ้นโดยลำดับ เดียวนี้ก็จะอยู่ในประมาณ ๓๐ เป็นจุดศูนย์กลาง ลดบ้างขึ้นบ้างอยู่เป็นประจำ ถึงจะมามากน้อยเท่าไรเราก็บอกไว้แล้ว ท่านไม่ต้องกลัวว่าพระมีมากไปจะเป็นที่หนักใจผม ผมไม่ได้หนักใจนะ จึงบอกว่ามาเท่าไรให้มา ผมพอใจกับพระ เราวางั้นแหละ ตั้งแต่บัดนั้นมาก็ทุ่มกันเลยเทียวจนกระทั่งทุกวันนี้ บอกอย่างเด็ดขาด เอ้า ถ้าหากว่าผมรับไม่ได้แล้วผมยอมแพ้แล้วผมจะบอกมา ก็ไม่เคยยอมแพ้เลย ลงได้เอาขนาดนี้มันถอยเมื่อไรอิตาบัวนี้พูดจริงๆ ทำอะไรเป็นอย่างนั้นนะ ทำเหยาๆ แหยะๆ ไม่เป็นเรา ถ้าลงได้ทำแล้วขาดสะบั้นไปเลยไม่ว่าอะไร

พอพูดอย่างนี้แล้วก็ทำให้ย้อนคิดตั้งแต่อยู่ในท้องนูน แม่วิ่งร้องไห้มาหาพ่อ เพราะพ่อมีลูกสาวคนเดียว แม่ตายจากแต่เล็ก ผู้เฒ่าเลี้ยงมา รักมากรักลูกสาวคนนี้ คือโยมแม่ของเรานี่ละ พูดถึงเรื่องเด็ด อยู่ในท้องนี้แหละ มันอาละวาดแม่ ของง่ายเมื่อไรมันเอาจนแม่วิ่งหาพ่อ ให้พ่อมาคล้าดูท้องให้ คล้าอะไร มันก็อยู่ในท้องด้วยกันทั้งโลกเขานั่นแหละ คล้าอะไรผู้เฒ่าว่า ไม่เป็นไรแหละ คือเวลามันติดมันดินเหมือนท้องจะระเบิด เจ็บปวดภายในท้องว่างั้น เวลามันติดมันดินนี้เอาจริงเอาจังมากจนวิ่งหาพ่อ ที่นี้พ่อก็มีลูกสาวคนเดียว ผู้เฒ่าก็รักของผู้เฒ่า เลี้ยงมาตั้งแต่หัวเท่ากำปั้น เอะอะก็วิ่งหาพ่อๆ มันแสดงอยู่ตลอดในท้อง

ครั้นเวลามันเจ็บ เอาอีกแล้วที่นี้ มันไม่ตายแล้วหรือ เอาอีกแล้ว เจ็บไปเลยๆ มันไม่ตายแล้วหรือ มันไม่ตายแหละ จากนั้นมาจนกระทั่งถึงจะคลอด จะคลอดมันไม่ยอมคลอดง่าย ๆ นี่ละแม่จะตายอยู่ตลอดเวลา ลูก ๑๖ คนมีคนเดียวนี้ที่สร้างเหตุการณ์หนักหนาให้แกโยมแม่ พ่อจึงทำนาย กูจะทำนายนะ เดกคนนี้กูเชื่อมั่นว่าเป็นผู้ชาย กูแน่ใจเลยว่าเป็นผู้ชาย ไอ้เด็กคนนี้ถ้ามันไปทางไหนแล้วขาดสะบั้นไปเลยนะสู ถ้ามันเป็นโจรนี้เขาจะมาจับได้ใส่คุกมันไม่มีทาง ต้องตายนอกคุก คือเจอกันที่ไหนมันจะพีดกันเลย ให้ถอยมันไม่ถอยแหละ ที่นี้ก็ถูกเขาฆ่าตายนอกเรือนจำ ไม่ได้จับเข้ามาใส่คุกแหละไอ้คนนี้นะ ต้องตายกับการต่อสู้ นี่พูดถึงเรื่องทางชั่ว ชั่วขนาดนั้นแหละ ถ้าไปทางดีมันก็แบบเดียวกัน แต่ทางดีผู้เฒ่าไม่พูดมาก ไปทางดีมันก็แบบเดียวกันแหละสูคอยดู

พอดกออกมานี้รักพันคอ รักพันคอแปลได้สามอย่าง

๑. ไซ้พันคอ

๒. สายบาตรพันคอ

๓. สายสะพายปืนพันคอ

คืออย่างหนึ่งเป็นนายพราน เดินทางเป็นนายพราน อันที่สองเป็นทางนักเลงโต ไซ้พันคอ อันที่สามสายบาตร เรียกว่าบวช มีได้สามทาง พอตกคลอดออกมา อู๋ย นี่สาย บาตรสุ สายบาตร ให้มิ่งคลอันดีเลยนะ นี่สายบาตร สูสายบาตร นั้นละเรื่องราวเป็น อย่างนั้น ที่พูดถึงเรื่องว่ามันเป็นมาตั้งแต่อยู่ในท้องแล้ว ถ้าเป็นทางชั่วมันไม่ได้ตายใน คุกในเรือนจำแหละสู มันจะตายอยู่ในป่า มันพัดกันกับเจ้าหน้าที่เขา มันตายอยู่ในน ะแหละ จะยอมให้เขาจับมานี้ไม่มีทาง แล้วก็เป็นอย่างนั้น จึงว่าจริงจังทุกอย่าง อย่าง การทำอะไรจริงจังทุกอย่าง ถ้าลงได้ลงใจปุ๊บตรงไหนแล้วขาดสะบั้นไปเลย จิตดวงนี้ไม่ มีแยกมีแยะไปไหน ตรงเป็งเลยที่เดียว เป็งเลยทุกอย่าง

นี่พูดถึงเรื่องไปเห็นวัดภูว ลงใจทันทีเลย มาประกาศเลย เอา เรียกว่าสู้กัน เอา พระเท่าไรให้มาผมจะรับเลี้ยง ถ้าว่าผมเลี้ยงไม่ได้แล้วผมยอมแพ้มผมจะบอก เอา มี เท่าไรให้มาพระ แต่พระที่โกโรโกโสให้โล่งภูเขาให้หมด อย่าให้อยู่ในภูเขาถูกนี้มันเสีย คักดีศรีของภูเขาถูกนี้ วังั้นเลย ถ้าเป็นพระตั้งอกตั้งใจให้มาเราบอก เราจะรับเลี้ยง ทั้งหมดว่าจ้เลย ก็เอามาจนกระทั่งปานนี้ได้ ๒๐ กว่าปีมาตลอด พระท่านก็รู้จักประมาณ เอง ท่านอุทัยท่านก็รู้นะ อยู่ในจุดศูนย์กลางก็ประมาณสัก ๓๐ ขึ้นบ้าง ๓๐-๔๐-๒๗- ๒๘ อยู่ในย่านนี้ จนกระทั่งปานนี้ละ นี่ก็ไม่ได้บอกเขาแหละเพราะได้กำหนดตายตัวไว้ แล้ว ให้ไปส่งทุกเดือนๆ ส่งขาดไว้แล้ว ถึงเวลาเขาจัดการของเขาเอง ของที่จัดการไป นั้นเอาให้เต็มเหนี่ยว ถึงบอกว่ารถถ้าไม่พอ ๔ คัน เอามาห้าคันหกคัน เอามาเลย เขาก็ บอกว่าพอแล้วเท่านี้ เกล่งนี้เหมือนกองเท่าภูเขา

อาหารมีหลายประเภท อาหารสดจะไปได้ตั้งแต่มีกินไม่กี่วัน อาหารยวนี้มาก เช่นอย่างพวกกุนเชียง เป็นต้น ประเภทต่างๆ ให้เป็นอาหารยาวไปเรื่อยๆ นอกนั้นพวก น้ำตาล น้ำตาลกระสอบเดือนละ ๒๕ กระสอบๆ ละร้อยกิโล ส่วนข้าว ๓๐ กว่า กระสอบๆ ละร้อยกิโลเหมือนกัน พวกน้ำปุน้ำปลาน้ำมันก็ดูเหมือนเดือนละ ๓๐-๔๐ เอาอย่างนั้น พวกเครื่องกระป๋องอีกนะ ดูเหมือน ๖๐-๗๐ ลังต่อเดือนๆ ไว้เป็นประจำ ส่วนปลาอย่างนี้เราสั่งทางเขมร เขาสั่งทางเขมรเลย ทางโคราชเขาเป็นชาติติดต่อกัน ส่งมา ทางนี้เดือนละ ๘๐ กว่ากิโล ปลาอย่างปลาอย่างดินะ บอกให้เอาอย่างดี ราคาเท่าไรถึง ไหนถึงกันเลย ถ้าลงจะเอาแล้วเป็นอย่างนั้น จนกระทั่งทุกวันนี้ เราไปเจอเขาเมื่อวานจึง ระลึกได้ อ้าว วันนี้เขาไปส่งของ เพราะเราสั่งตายตัว ถึงวันเขาไปของเขาเอง

ทำอย่างนี้แหละ ทำเหาะๆ เหาะๆ ไม่เป็น จะว่าเป็นนิสัยก็ถูก หรือเป็นอะไรก็ แล้วแต่ มันหากเป็นอยู่ในจิตใจ ถ้าลงได้ทำอะไรแล้วแหละแหละไม่เป็น ถ้าเวลาเล่นก็ จริงไม่มี เวลาจริงเล่นไม่มี พลิกไปทางไหนไปทางนั้นเลยเหี่ยว เป็นอย่างนั้นละ เรา

อยากจะให้พระได้ทรงมรรคทรงผลตามที่พระองค์ท่านอุตส่าห์พยายาม ทรงสร้างบารมี มาแทบเป็นแทบตายมาก็กี่ปีกี่กาลปี ได้มาเป็นพระพุทธเจ้ามาตรัสรู้สั่งสอนสัตว์โลก ได้ธรรมอันเลิศเลอมาสอนสัตว์โลก ธรรมนี้เราไม่อยากจะให้มุดมอดจมนดินจมนทรายไปเสีย จมมูตรจมคูไปเสียโดยถ่ายเดียว ทั้ง ๆ ที่คนไทยเรามีหัวใจด้วยกัน

ปู่ย่าตายายพาเทิดทูนพุทธศาสนามานมนาน ทำไมถึงมาชาติไทยเราปัจจุบันนี้ จะกลายตั้งแต่มีมูตรมีคูไปแทนธรรมเสียทั้งหมด คนเรามันกลายเป็นมูตรเป็นคูแล้ว นะทุกวันนี้ เราดูด้วยความเป็นธรรม เราไม่ได้ดูด้วยการดูถูกเหยียดหยาม เราพูดเป็น ธรรม ควรตำหนิตำหนิ ควรชมชม ผิดบอกว่าผิด ถูกบอกว่าถูก เวลานี้อยู่ในย่านนั้นละ พี่น้องชาวไทยเราชาวพุทธตั้งแต่วังราชการลงมาเลอะเทอะเหมือนกันหมดเลย ยิ่งวัง ราชการใหญ่โตเท่าไร ยิ่งสร้างแต่ส้วมแต่ถ่านแต่ฟืนแต่ไฟเผาประชาชนทั่วประเทศเขต แดน อันนี้น่าสลดสังเวชมาก

วังราชการของพวกเราที่เป็นผู้ใหญ่ ๆ ปกครองบ้านเมืองนั้น ควรจะรู้สึกตัวบ้าง นะ ประชาชนเขาเดือดร้อนขนาดไหน ๆ เรายังจะแต่งเหม็งอวดก้ามของตัวเองอยู่เหวอ ทั้ง ๆ ที่เงินเดือนก็กินกับประชาชน ทุกอย่างอาศัยประชาชน เขายกขึ้นให้เป็นผู้นำ เขา ไว้วางใจเขาให้เป็นผู้นำ เราเลยเป็นเปรตเป็นผีเป็นยักษ์เป็นมารกินตับกินปอด กดขี่บังคับ ประชาชนในแง่ต่างๆ หาประมาณไม่ได้ นี่เรียกว่าข้าราชการเลวที่สุด ทำลายหัวใจ ประชาชน นับแต่องค์พระมหากษัตริย์ลงมา เวลานี้กำลังถูกทำลาย พระมหากษัตริย์เรา ก็กำลังถูกทำลายด้วยแงวิธีการต่างๆ จากพวกเปรตพวกผีนี้ มันจะทำลาย มันจะฆ่าพ่อ ฆ่าแม่ให้ตายหมด มีแต่ลูกยั่วเยี้ยๆ เขาจะครองบ้านครองเมืองด้วยความร่วมมือเป็นสุข จากพ่อแม่ตายไปแล้ว

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว สมเด็จพระนางเจ้า คือพ่อแม่ของแผ่นดินไทย ท่านปกครองบ้านเมืองมาให้ได้รับความร่วมมือขนาดไหน ฟังซินะ ประชาชนเทิดทูน ท่านมาตลอด ตั้งแต่เด็กจนถึงผู้ใหญ่ถ้าเห็นรูปพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว สมเด็จพระ นางเจ้าแล้ว เขากราบทันที ๆ ไม่ว่าผู้ใหญ่ผู้น้อย แล้วพวกวงราชการเขากราบใคร ฟังซินะ มันน่าคิดนะเดี๋ยวนี้วังราชการเรา มันทำไมถึงลืมนื้อลืมตัวเอานักหนา พวกนี้ เป็นพวกที่ลืมนื้อลืมตัวมาก เห็นแก่ยศแก่ลาภแก่ความได้ความมีดีเด่น ท้องป่อง ๆ

ทำงานอยู่ในวงราชการก็คือทำงานอยู่ในส้วมในถ่านนั้นละ ไม่ยอมอ้อมยอมพอ เรียกว่าทำงานอยู่ในส้วมในถ่าน กินตับกินปอดประชาชนอยู่ในนั้น มันน่าสลดสังเวชนะ วงราชการเรา ขอให้พากันคิด หลวงตาบวนี้ได้สร้างความดีมาตั้งแต่วันบวชเป็น ๗๒ พรรชานี้แล้ว สร้างแต่ความดีงามทั้งหมด เฉพาะอย่างยิ่งออกมาช่วยชาติบ้านเมือง ฟัง ซิวาบาทหนึ่งหลวงตาไม่เคยแตะ กับที่ว่าวงราชการเลอะ ๆ เทอะ ๆ ยิ่งกว่าส้วมกว่าถ่าน

มันเข้ากันได้ไหม นี่ละธรรมสอนโลก จึงเป็นตัวอย่างที่ควรจะได้นำไปพิจารณาได้อะไรมาหาว่าหลวงตานี้เป็นภัยต่อชาติ ต่อศาสนา พระมหากษัตริย์ เราบอกเราไม่มี เราเทิดทูนทั้งนั้น ชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ เราอุ้มเราเทิดทูนเอาหัวใจเราคอยไปตามเลยไม่เสียดาย

เพราะฉะนั้นเรามาดูเห็นความสกปรกนี้ จึงอดตำหนิติเตียนกันไม่ได้ ตำหนิก็คือว่าตำหนิเพื่อแก้ไขตัดแปลง ธรรมสอนโลกเป็นอย่างนั้น ไม่ได้ตำหนิเพื่อทำลายนะ ตำหนิเพื่อยกขึ้นแก้ไขตัดแปลง นี่เราก็อพยายามทำมาเต็มเม็ดเต็มหน่วย ตั้งแต่สร้างขึ้นมา ตั้งแต่ขึ้นมาเราไม่เคยสร้างความชั่วด้วยเจตนาไม่มี เราพูดจริงๆ ทีนี้ถึงกาลเวลาที่จำเป็นจริงๆ ชาติไทยเราจะล่มจะจม หัวหมู หัวหมา หัวเป็ด หัวไก่ หัวผู้หัวคน จ่อลงทะเลแห่งความล่มจมกันทั้งนั้นว้างั้นเลย แล้วทำไม เราก้เกิดมาในท่ามกลางประเทศไทย เราอยู่ได้หรืออยู่เฉยๆ อย่างนี้ทั้งๆ ที่ชาติไทยของเราจะจมกันนี้

นั่นละถึงได้ร้องไห้อ้อ จะนำ จะได้กำลังมีเท่าไรก็ตาม แต่ความคิดในใจนี้มันเต็มเหนี่ยวแล้วว่าจะช่วยนำนี้เรียกว่าเอาออกเต็มที่เลย หัวใจเด็ดขาดออกแล้ว จึงได้ออกปากพูดว่า เอ้า จะเป็นผู้นำ เพราะเรื่องเหล่านี้ได้ประมวลมาแล้ว ใ้เรื่องความล่มจมวิบัติของชาติไทยเราที่จะพากันล่มจมลงในทะเลหลวงนี้ไม่มีใครมาทำ และคิดถึงประเทศชาติบ้านเมืองอื่นๆ ที่เขามารังแกมาบีบบังคับมาโจมตีเรา มาทำชาติไทยของเราให้ล่มจมก็ไม่มีใคร เวลานี้ก็มีแต่คนไทยทั้งชาตินั้นแหละ ต่างคนต่างทำชาติของตนให้ล่มจมๆ ลงไป ด้วยความฟุ้งเพื่อเห่อเหิมลืมนื้อลืมนตัว การจับการจ่ายการอยู่การกินไม่มีหลักมีเกณฑ์ เอานิสัยเข้าว่าๆ นี่ละเมื่อถึงขีดแล้วมันจะทำให้ชาติล่มจม

ทีนี้เอาเราจะเป็นผู้นำ การประพฤติดัวให้พลิกเสียใหม่ การอยู่การกินใช้สอยอย่าฟุ้งเพื่อเห่อเหิม ให้รู้จักประมาณ แล้วเงินเข้ามาสมบัติเข้ามาสู่คลังหลวงของเรา คลังหลวงของเราคือหัวใจของชาติ เอาๆ ให้พากันคนเข้ามา เราจะเป็นผู้นำ แล้วก็สมชื่อสมนามจริงๆ ว่าเป็นผู้นำ บาทหนึ่งเราไม่เคยแตะ ฟืน้องทั้งหลายฟังซิ ในประเทศไทยเรานี้ว้างั้นเลย เอาใครเป็นผู้นำไม่ห้ำก็สืบไปกินกันอยู่นั้น สำหรับเราบอกไม่มีเลย นี่เรากำลังพูดได้ทุกอย่างให้บรรดาฟืน้องทั้งหลายทราบว่ เราปฏิบัติความดีดีมาตลอด การนำฟืน้องทั้งหลายก็นำด้วยความดีงามมาตลอด ไม่ทำให้บกพร่องหรือต่างพร้อยภายในจิตใจและความประพฤติของเราไม่มี เราให้หมด อะไรหมด

ทุกสิ่งทุกอย่างที่เราจะมายึดว่าเป็นของเรา เรามองหาในหัวใจเราไม่มี จึงว่าโล่งไปหมดหัวใจของเราที่ช่วยฟืน้องทั้งหลายด้วยความเมตตาสุดส่วน เอาเต็มเม็ดเต็มหน่วย ก็เป็นเวลา ๗ ปีนี้แล้ว และสมบัติเงินทองที่ฟืน้องทั้งหลายฝากความไว้วางใจกับเราสมใจทุกอย่าง เราออกให้ไปไปตามเจตนาของฟืน้องทั้งหลายที่รักชาติ รักศาสนา

รักพระมหากษัตริย์ บริจาคมาเราก็ทุ่มลงไปตามจุดนี้ๆ อย่างทองคำนี้เราก็ทราบกันแล้วไม่ใช่หรือ ว่าเวลานี้ที่เข้าคลังหลวง ๑๑ ตันกับ ๓๗ กิโลกรัมเรียบร้อยแล้ว ดอลลาร์ ๑๐ ล้าน ๘ แสนกว่า นี้เข้าคลังหลวงเรียบร้อยแล้ว สำหรับทองคำจะเข้าอย่างนี้ตลอดไม่มีคำว่ารั่วไหลไปไหนเลย

ส่วนดอลลาร์นั้นเราก็ประกาศไว้แล้วตั้งแต่มอบดอลลาร์ ๑๐ ล้านกว่านั้นแล้วต่อไปนี้ดอลลาร์จะไม่แน่นอนเราบอก ไม่แน่แล้วไปไหน เราจะได้แปรสภาพของดอลลาร์นี้เข้าช่วยเงินไทยเรา เพราะเงินไทยเราตั้งแต่หยุดช่วยชาติมาแล้วเงินไทยก็ร่อยหรอๆ ไป แต่คนที่มาติดต่อขอความช่วยเหลือนั้นมากขึ้นทุกวันๆ จะไม่มีเงินอะไรช่วยเหลือเขา จึงต้องเอาเงินดอลลาร์นั้นหมุนเข้ามาช่วยเงินไทย ทุกวันนี้เป็นอย่างนั้น จะให้เข้ามาหาเราเรายืนยันได้เลยบาทหนึ่งไม่มี ขนาดนั้นได้ทำความบริสุทธิ์แก่พี่น้องทั้งหลาย

ที่นี้การตักเตือนชาติบ้านเมือง ตั้งแต่วางรัฐบาลมาเราตักเตือนด้วยความเป็นธรรม เราเป็นตัวอย่างอันดีมาแล้วทำไมจะเตือนไม่ได้ พระพุทธเจ้าเป็นตัวอย่างอันดีเลิศแล้วทำไมสอนโลกไม่ได้ สอนได้สามโลกธาตุพระพุทธเจ้า ไ้เรานี้ก็สอนเพียงในนี้ละ พวกงูๆ ปลาๆ อยู่ด้วยกันนี้ละ เราก็สอนเต็มเม็ดเต็มหน่วยของเรา ไม่มีอะไรข้อต้องติเรา ควรจะเป็นตัวอย่างนำไปเป็นคติเครื่องเตือนตน แก่ไขตัดแปลงที่ไม่ดีทั้งหลาย

เฉพาะอย่างยิ่งวงการอย่าดีอย่าด้านทุกสิ่งทุกอย่าง เวลานี้ประชาชนชาติไทยเราทั่วประเทศเขาตำหนิติเตียนมาหาหลวงตาบวันนี้แหละไม่ไปไหน เขาเป็นที่ไว้วางใจกับหลวงตา เขาก็มาเล่าให้ฟังทุกแง่ทุกมุม นอกจากเรานำมาไม่หมดเท่านั้นเราก็นำมาแต่แง่ใดที่ระลึกได้และเป็นจุดสำคัญๆ เราก็นำมาเพื่อเตือนวงราชการต่างๆ ตลอดถึงรัฐบาล ให้พากันตั้งเนื้อตั้งตัวพลิกแปลงเปลี่ยนแปลงความชั่วทั้งหลายที่มอมแมมมานั้นนะ ให้เป็นความดีพอประชาชนทั้งหลายเขาจะไว้วางใจได้บ้าง ให้พากันตั้งเนื้อตั้งตัว

คำสอนของเรานี้เป็นคำสอนที่ตายใจได้แล้ว ออกมาจาก ๑. ความประพฤติของเราบริสุทธิ์เต็มที่เราไม่มีอะไรที่ตำหนิติเตียนตนเอง ๒. ธรรมของเราก็บริสุทธิ์เต็มหัวใจ สามารถที่จะสอนได้สามแดนโลกธาตุเช่นเดียวกัน ตามกำลังวาสนาของเรา จึงเป็นความแน่นอนทุกอย่างที่เรานำมาสอนโลก โลกควรจะได้ถือเป็นคนดีตัวอย่างอันดีงามที่เราพาดำเนินมา ไม่มากก็ให้บ้างนะ ยงดี อย่าเป็นบ้ากันอยู่ตลอดเวลา บ้ายศ บ้าลาก บ้าอำนาจบาตรหลวงจนไม่ฟังเสียงใคร คนในโลกอยู่ใต้ฝ่าเท้าของเราคนเดียวๆ แล้วเอาฝ่าเท้าเหยียบคนทั่วประเทศไทย ด้วยอำนาจบาตรหลวงป่าๆ เกื่อนๆ ของเรามันดูไม่ได้นะ

วงราชการ เฉพาะอย่างยิ่งวงรัฐบาลที่เด่นๆ ที่สุด ตัวทำลายชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ อยู่那儿มีไม่กี่ตัวอยู่ในนั้น เขามอบอกมากว่าเราให้ทราบหมดนะ แต่เราไม่เคยพูด นอกจากถึงเวลาที่จะพูดก็พูด เพื่อเตือนให้กลับเนื้อกลับตัวให้เป็นคนดี อย่าเห็นแก่เงินแก่ทองว่าเป็นของเลิศเลอยิ่งกว่าเพื่อนมนุษย์ด้วยกัน ที่อยู่ร่วมกันทั้งชาตินับแต่พระมหากษัตริย์ลงไป นี่เราอยู่ด้วยกันนะ เงินทองข้าวของเรียกว่าไอ้หลังลาย เพียงเป็นเครื่องอาศัยเท่านั้น ไม่ได้ให้ติดพันจนกระทั่งทำลายคนอื่นด้วยอำนาจแห่งไอ้หลังลายนี้ไม่ถูก ไอ้หลังลายเป็นเครื่องใช้สอย ทุกครัวเรือนทุกคนมี แม้แต่เด็กเขาก็ยังมี ก็ใช้สอยไปตามกำลังที่มี แต่อย่าถึงกับให้มันมีกำลังเหยียบย่ำทำลาย เพราะความโลภของตนเองป่าเถื่อนๆ อย่างนั้นก็แล้วกัน อันนี้ละไอ้หลังลายพาให้เดือดร้อนมาก

ท่านผลิตขึ้นมาเพื่อเป็นประโยชน์นะ สำหรับใช้สอยอะไรๆ ให้สะดวกสบาย ไม่ได้ผลิตขึ้นมาเพื่อให้คนเป็นบ้ากับไอ้หลังลายนะ ให้พากันทราบ ผู้ผลิตธนบัตรเงินทองขึ้นมา นี่ ผลิตมาเพื่อเป็นความสะดวกสบายแก่มนุษย์ที่อยู่ร่วมกัน ไม่ได้ผลิตมาเพื่อให้ไอ้หลังลายมีอำนาจบาตรหลวงป่าๆ เถื่อนๆ ด้วยความโลภของคนป่าคนเถื่อนนั้นแหละ พวกนี้เป็นคนป่าเถื่อนที่สุด ได้แต่ยกตัวว่าเป็นข้าราชการเป็นผู้ใหญ่ศรัณยศนี้ ยศซีหามันอะไรเราก็ไม่รู้ นี่เอาธรรมเข้าจับ คำที่ว่าเสกสรรปั้นยอกกับความจริงมันเข้ากันไม่ได้ จึงเรียกว่ายศซีหามาอะไรมันเข้ากันได้นะ ยศเหล่านี้ทำคนให้เสียทั้งประเทศ บอบช้ำไปหมดทั่วประเทศไทย

เขามาร้องเรียนต่อเรา เฉพาะอย่างยิ่งในวงรัฐบาลชุดปัจจุบัน เขาเดือดร้อนกันมากที่สุด มันทันทีอะไรวงรัฐบาลเรา มันไปเรียนวิชายักษ์ วิชาผี วิชาหมู วิชาหมา มาจากไหนมาปกครองชาติไทยของเรา ชาติไทยเป็นคน หมามีเขาก็เลี้ยงไว้ไม่ได้ใหญ่กว่าคนนะ หม่าเหล่านั้นไม่ได้ใหญ่กว่าเจ้าของ แต่วิชารัฐบาลที่เรียนมานี้มันใหญ่กว่าชาติบ้านเมืองนะ เรียกว่าหมาใหญ่กว่าเจ้าของ เรียนมานี้มันใหญ่กว่าคนทั้งชาติละนะเดี๋ยวนี้ เทียบเหยียบหัวคนนั้นเหยียบหัวคนนี่ ตั้งกฎนั้นตั้งกฎนี้ตั้งกฎหมาย แล้วก็ตั้งกฎหมาย แล้วก็ตั้งกฎหมาย แล้วก็ตั้งกฎหมายหมัดขึ้นมา เหยียบบ้านเหยียบเมืองกันทั้งนั้น เขาเดือดร้อนกันทั้งประเทศนะเวลานี้

หลวงตาบัวผู้อยู่จุดศูนย์กลางจะตายแล้วนะ ฟังความเดือดร้อนของเขาที่เขา มาร้องเรียน เพราะฉะนั้นรัฐบาลของเราควรจะมีจิตใจของเราเข้าสู่ประชาชนได้บ้าง อย่าเห็นว่าเรานี้มาจากโลกไหนๆ มาเหยียบหัวประชาชนได้อย่างสบาย โดยไม่มีใครต่อสู้อะไรหรือไม่มีคัดค้านต้านทาน มันเกินไป เขาจะต้านทานได้ยังไงมันเลยเกินกว่าที่จะมาแนะนำสั่งสอนแล้ว มันเลยเถิดแล้ว รัฐบาลนี้กำลังเลยเถิดนะเดี๋ยวนี้ ให้ดูตัวให้อยู่ใน

เขตความพอดีกับประชาชนทั้งประเทศที่ปกครองเขา จะพอเหมาะพอดี ถ้าเป็นอย่างนี้ อยู่แล้วเมืองไทยนี้ล่มจมแตก

แล้วชอบจะทำลายชาติ ทำลายศาสนา ศาสนาเราไม่ค่อยปรากฏว่าพวกนี้มีการ ส่งเสริมศาสนาทำนั่นทำนี่ มีแต่การเหยียบย่ำทำลายทางตรงทางอ้อมไปโดยลำดับ แล้วก็คืบคลานเข้าไปหาพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เออะอะ ๆ ก็เฉียดเข้าไป ๆ ที่จะทำลาย พระราชบัลลังก์ อันนี้มันน่าสลดสังเวชนะ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวคือหัวใจของ ประชาชนทั้งประเทศ ไม่ได้เว้นใครเลยละ กราบไหว้บูชาเป็นขวัญตาขวัญใจมาตลอด บ้านไหน ๆ เขามีพระรูปพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวกับสมเด็จพระนางเจ้าฯ เขากราบ ไหว้บูชาเป็นขวัญตาขวัญใจ นี่ก็กำลังคืบคลานเข้าไปจะทำลายแบบนี้ทำลายแบบนี้ ดู เอาชิประชาชน นี่เอาธรรมมาสอน

ให้ท่านทั้งหลายพิจารณานะ ไม่ควรทำ ให้ถอยตัว ถ้ากำลังทำซึ่งเป็นอัปมงคล อยู่เวลานี้ เช่นคุณหญิงจรรุวรรณนี่ เป็นเรื่องที่เป็นมหามงคลอย่างยิ่งแล้ว ที่ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงตั้งเอง แล้วมาทำลายพระองค์หาอะไร ด้วยแ่งนั้นแ่งนี้ กำลังหาวิชาที่จะเหยียบหัวพระเจ้าแผ่นดินของเราลงอยู่ที่นี่ ไม่ให้มีพระเจ้าแผ่นดิน เหลืออยู่ในชาติไทย ให้มีแต่หมาลั่น ๆ ปกครองกัน หมาปกครองกันก็มีแต่กัดกัน เท่านั้น เราอยากจะเป็นหมากัดกันหรือให้มีเจ้าของคอยดูคอยต่าบ้างละ พิจารณาซิ ลูก ไม่มีพ่อมีแม่ ลูกกำพร้ามีแต่กัดกันตีไทม์ กับลูกมีพ่อมีแม่ปกครองรักษา

ใครจะทำความร่มเย็นได้อย่างพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว กับสมเด็จพระนาง เจ้า ให้แก่ประเทศไทยเราทั้งชาติ ไม่เคยทรงทำความเดือดร้อนแก่ผู้ใด แต่พวกเราที่เป็นลูกนี่ซิมันกัดกัน ๆ เดี่ยวจะไปฆ่าพ่อด้วยกัดพ่อด้วย เวลานี้มันทุเรศไหม พิจารณาซิ วนราชการ อย่าไปแตะพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว สมเด็จพระนางเจ้า ไม่สมควร อย่างยิ่ง ซึ่งเท่ากับไปฆ่าพ่อฆ่าแม่ของคนทั้งแผ่นดิน ไม่สมควรอย่างยิ่งเลย ให้พลิก ไป ความรู้เหล่านี้ไม่เกิดประโยชน์ จะทำชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ ให้ล่มจม เสียหาย ให้พลิกทันที ถ้าเราจะเป็นผู้ปกครองบ้านเมือง ให้ปกครองบ้านเมืองด้วยความ เป็นธรรม ๆ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวสูงสุดยอดแล้วในเมืองไทยเรา อย่าไปแตะ ซึ่งเป็นการทำลายพ่อแม่ที่เป็นบาปกรรมหนักที่สุด ให้พากันพิจารณา

วนราชการไม่เห็นอธรรม ธรรมจึงสอนได้พูดได้ทุกอย่าง นี่เป็นธรรมมาสอนโลก คนไหนไม่ถูกไม่ดีควรจะฟังเสียงกันซิ มนุษย์อยู่ด้วยกัน จะเลิศเลอแต่เราคนเดียว มา อาศัยมนุษย์อยู่มันเร็วยิ่งกว่าเขาอีกเท่าไรละ เอาละวันนี้พูดเพียงเท่านี้

โยม กราบขอโอกาสเจ้าค่ะ มีคุณยายคนหนึ่งอายุ ๗๖ ปี ชื่อคุณยายรุ่ง นามสกุล ศรีสวัสดิ์ อยู่จังหวัดขอนแก่นค่ะ ฝึกสมาธิมาตั้งนานแล้วก็ ตอนนี่เกิดปัญหา

สมาธิเสื่อมไม่เหลืออะไรเลย สติตั้งแล้วก็ล้า ไม่เหลืออะไรเลย แล้วก็ลืมหมดเลย จะให้
สงบยังงใจจิตไม่ยอมรวมคะ รอฟังอยู่ที่ขอนแก่นเจ้าคะ

หลวงตา เขากวนายังไง เบื้องต้นเขากวนอะไรเป็นอารมณ์

โยม ไม่ทราบคะ คุณยายขา หลวงตาถามว่า คุณยายกวนอะไร ใช้คำ
บริกรรมอะไรเป็นอารมณ์

หลวงตา เอาอย่างนี้ละ จำไม่ได้ก็ตาม เขากวนาที่แรก เขาเอาคำไหนเป็นคำ
บริกรรม เช่นพุทโธหรือธัมโม เป็นต้นนะ หรือธรรมอื่นก็ตาม เรียกว่าเขากวนาเริ่มต้น
ด้วยธรรมบทนี้ แล้วที่นั่นมันจะเสื่อมไปไหนให้เสื่อมเถอะนะ ทีนี้มาตั้งต้นธรรมบทนี้ใหม่
เช่นอย่างว่าพุทโธฯ ให้อยู่กับพุทโธ เรื่องความเสื่อมความเจริญอย่าไปกังวลกับมัน อัน
นี้เป็นตัวอย่างอันดีและหลวงตาเป็นแล้ว คือว่าจิตเสื่อมนั้นปีหนึ่งกับห้าเดือน โอ้ย ออก
จะแตกนะเรื่องจิตเสื่อม ไม่มีอะไรทุกข์มากกว่าจิตเสื่อม หาอยู่ที่ไหนไม่มีเลยมันเผา
อยู่ภายในหัวอก คือเสียดายที่จิตเสื่อม อยากได้คืนมา แต่มันไม่ได้ ไม่ได้มันก็ร้อนเป็น
ไฟเลย

ทีนี้เราจึงมาตั้งต้นใหม่ พิจารณาด้วยเหตุด้วยผลเรียบร้อยแล้ว เอ้า มันเสื่อมไป
ก็เสื่อมไปอะไร เราเป็นทุกข์เดือดร้อนจะเอามันคืนมามันก็ไม่คืน อยากให้มันคืนมา
เอาๆ เอาปฏิบัติตั้งใหม่ มันเจริญขึ้นด้วยคำบริกรรมอันนี้ เอาอันนี้ติดเลยทีนี้ ให้จับคำ
บริกรรมนี้ไว้ อย่าไปกังวลที่มันเสื่อมไปแล้ว อะไรก็แล้วอย่าไปกังวล ให้ตั้งลงปัจจุบัน
เช่นอย่างพุทโธให้ตั้งใหม่ ไม่ต้องไปคิดกังวลกับเรื่องความเสื่อมความเสียของจิต มันจะ
เพิ่มความทุกข์เข้าไปอีก เราเคยเป็นมาแล้ว เอาละให้ตั้งใหม่ดังนี้ ถ้าเชื่อหลวงพ่อ อย่า
ไปเชื่อความเสื่อมเป็นบ้ากับความเสื่อมเข้าใจใหม่ ให้เชื่อหลวงพ่อ หลวงพ่อเคยเสื่อม
มาแล้ว ตั้งตัวได้เพราะเหตุตั้งที่สอนนี่ละเข้าใจเธอ เอาอันนี้ให้รางวัล

รับฟังรับชมพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th

และรับฟังจากสถานีวิทยุสวนแสงธรรม กรุงเทพฯ และสถานีวิทยุอุดร

FM 103.25 MHz